هر صاحبِ طلا و نقره ای که زکاتِ آن را ندهد، روز قیامت طلا و نقره اش به تکه هایی از آتش تبدیل می شود و این تکه ها را در آتش دوزخ

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «هر صاحبِ طلا و نقره ای که زکاتِ آن را ندهد، روز قیامت طلا و نقره اش به تکه هایی از آتش تبدیل می شود و این تکه ها را در آتش دوزخ، داغ می کنند و سپس با آن پهلوها، پیشانی و پُشت آن شخص را داغ می نهند و هر بار که این تکه ها سرد شود، دوباره داغ می گردد و این عذاب برای آن شخص در روزی که مقدارش به اندازه ی پنجاه هزار سال است، ادامه دارد تا آن که در میان بندگان، حُکم می شود و سپس مسیرِ آن فرد به سوی بهشت یا به سوی دوزخ، مشخص می گردد». گفته شد: یا رسول الله، شتر چه طور؟ فرمودند: «همچنین هر صاحب شتری که حقّ آنها را ادا نکند - و یکی از این حقوق، دوشیدنِ آنها در محلّ آبشخور (و بخشیدن بخشی از شیرشان به فقیران و رهگذران است) - روز قیامت در زمینی هموار و پهناور خوابانیده می شود و شتران با بهترین و فربه ترین حالتی که در دنیا داشته اند، بدون اینکه حتی یک بچه شتر نیز از آنها کم شده باشد، او را زیرِ سُم های خود لِه می کنند و با دهان شان گاز می گیرند، و هرگاه آخرین شتر از روی او عبور کند، شتر نخست بر می گردد و این عذاب برای آن شخص در روزی که مقدارش به اندازه ی پنجاه هزار سال است، ادامه دارد تا آن که در میان بندگان حُکم می شود و سپس مسیرِ آن فرد به سوی بهشت یا به سوی دوزخ، مشخص می گردد». عرض شد: یا رسول الله، گاو و گوسفند چه حُکمی دارند؟ فرمودند: «همین طور هر صاحب گاو و گوسفندی که زکات شان را ندهد، روز قیامت در زمینی هموار و پهناور خوابانیده می شود و گاوها و گوسفندانش درحالی که حتی یک عدد از آنها کم نیست و هیچ حیوانِ کج شاخ، بی شاخ و شاخ شکسته ای در میانِ آنها وجود ندارد - و همگی شاخ های قوی و سالمی دارند - او را زیر سُم های شان می گیرند و او را شاخ می زنند و آنگاه که آخرین گاو یا گوسفند از روی او می گذرد و به او شاخ می زند، نخستین گاو یا گوسفند باز می گردد و این عذاب برای آن شخص در روزی که مقدارش به اندازه ی پنجاه هزار سال است، ادامه دارد تا آن که در میان بندگان حُکم می شود و سپس مسیرِ آن فرد به سوی بهشت یا به سوی دوزخ، مشخص می گردد». پرسیده شد: یا رسول الله، حُکم اسپ چیست؟ فرمودند: «اسپ بر سه نوع است: نگهداری اسپ برای برخی گناه می باشد، و برای برخی دیگر وسیله ی آسایش و پوشاندن نیاز است، و برای برخی هم اجر و ثواب دارد؛ اسپی که برای صاحبش مایه ی گناه است، اسپی است که آن را برای تظاهر و فخرفروشی و دشمنی با مسلمانان نگهداری می کند؛ این اسپ برای صاحبش مایه ی گناه و وبال است. و اسپی که وسیله ی آسایش و پوشاندن فقر می باشد، اسپی است که صاحبش آن را به خاطر الله نگهداری می کند و از یاد نمی برد که هنگام سوار شدن بر حیوان یا نگهداری از او فرمان الهی را درباره ی حیوان رعایت کند؛ چنین اسپی سبب آسایش و نجات صاحبش می باشد. و اسپی که برای صاحبش اجر و ثواب دارد، اسپی است که شخص آن را در راهِ الله و برای - جهاد یا - خدمت به مسلمانان، در چراگاهی بزرگ یا کوچک نگهداری می کند؛ چنین اسپی برای صاحبش مایه ی اجر و ثواب است و هرچه از آن چراگاه یا مرغزار بخورد، برای صاحبش به شمار برگ ها یا گیاهانی که می خورد، نیکی نوشته می شود، و به تعدادِ سرگین ها و ادرارهایش برای صاحبش نیکی ثبت و منظور می گردد. و اگر اسپ ریسمانش را پاره کند و از یک یا دو تپه بگذرد، به تعدادِ جای پاها و فضولاتی که برجا می گذارد، به صاحبش اجر و پاداش می رسد؛ و چنانچه از نهری بگذرد و آب بخورد، حتی اگر صاحبش قصد آب دادن آن را نداشته باشد، الله متعال به اندازه ی آبی که این اسب نوشیده، برای صاحبش اجر و پاداش منظور می فرماید».

[صحیح] [متفق علیه]

پیامبر صلی الله علیه وسلم انواع مال و در قیامت جزای کسانی که زکات خود را پرداخت ننموده اند، بیان نمودند، از

جمله: اول: طلا و نقره و هر آنچه که در حکم آنهاست از قبیل اموال و کالای تجارتی، و در آن زکات واجب شده باشد ولی زکاتش را ادا ننماید، در روز قیامت طلا و نقره اش به ورق هایی از آتش تبدیل می شود و این ورق ها را در آتش دوزخ داغ می کنند و سپس با آن پهلوها، پیشانی و پُشت آن شخص را داغ می نهند، و هر بار که این ورق ها سرد شود، دوباره داغ می گردد و این عذاب برای آن شخص در روزی که مقدارش به اندازه ی پنجاه هزار سال است، ادامه دارد تا آن که در میان بندگان، حُکم می شود و سپس مسیرِ آن فرد به سوی بهشت یا به سوی دوزخ، مشخص می گردد. دوم: همچنین هر صاحب شتری که حقّ آنها را ادا نکند، پس اگر صاحب شتر از دادن زکات که الله بر آن واجب نموده، خودداری کند و نیز از دوشیدنِ آنها در محلّ آبشخور و بخشیدن بخشی از شیرشان به فقیران و رهگذران امتناع کند، روز قیامت در زمینی هموار و پهناور خوابانیده می شود و شتران او را زیرِ سُم های خود لِه می کنند و با دهان شان گاز می گیرند و هرگاه اولین شتر از روی او عبور کند، شتر آخر بر می گردد، و در طول روز قیامت که مقدار یک روز آن پنجاه هزار سال است چنین عذاب می بیند، تا اینکه الله متعال بین بندگان حکم و قضاوت نماید، و سپس مسیرِ آن فرد به سوی بهشت یا به سوی دوزخ مشخص می گردد. سوم: همین طور هر صاحب گاو و گوسفندی - گوسفند و بز - که زکات فرض شان را ندهد، روز قیامت به تعداد آنها به کثرت آورده می شوند و چیزی از آنها کم نمی شود، در زمینی هموار و پهناور صاحبش خوابانیده می شود، که در میان آنها گوسفند کج شاخ، بدون شاخ و شاخ شکسته نمی باشد، بلکه با کامل ترین شکل اش می باشد، پس با شاخ هایش او را می کوبد و زیر پاهای خود قرار می دهد، و هرگاه اولین گوسفند از روی او عبور کند، گوسفند آخر بر می گردد، و در طول روز قیامت که مقدار یک روز آن پنجاه هزار سال است چنین عذاب می بیند، تا اینکه الله متعال بین بندگان حکم و قضاوت نماید، و سپس مسیرِ آن فرد به سوی بهشت یا به سوی دوزخ مشخص می گردد. چهارم: صاحبان اسپ، و آن سه نوع هست: اول: اسپی است که شخص آن را برای تظاهر و فخرفروشی و دشمنی با مسلمانان نگهداری می کند. دوم: اسپی که برای صاحبش پوشش است، و آن را برای جهاد در راه الله متعال وقف نموده است، سپس با او احسان نموده، علف و سایر لوازم آن را فراهم نماید، از آن جمله به ایجار دادن اسپ نر برای نسل گیری می باشد. سوم: اسپی که برای صاحبش اجر و ثواب دارد، اسپی است که شخص آن را در راهِ الله و برای - جهاد یا - خدمت به مسلمانان، در چراگاهی بزرگ یا کوچک نگهداری می کند؛ چنین اسپی برای صاحبش مایه ی اجر و ثواب است و هرچه از آن چراگاه یا مرغزار بخورد، برای صاحبش به شمار برگ ها یا گیاهانی که می خورد، نیکی نوشته می شود و به تعدادِ سرگین ها و ادرارهایش برای صاحبش نیکی ثبت و منظور می گردد. و اگر اسپ ریسمانش را پاره کند و از یک یا دو تپه بگذرد، به تعدادِ جای پاها و فضولاتی که برجا می گذارد، به صاحبش اجر و پاداش می رسد؛ و چنانچه از نهری بگذرد و آب بخورد، حتی اگر صاحبش قصد آب دادن آن را نداشته باشد، الله متعال به اندازه ی آبی که این اسپ نوشیده است، برای صاحبش اجر و پاداش منظور می فرماید. سپس از رسول الله صلی الله علیه وسلم از حُکم الاغ ها پرسیدند که آیا آنها در حکم مانند اسپ هست؟ فرمودند: در این باره چیزی بر من نازل نشده است" یعنی در این مورد به طور مشخص نصی بر من نازل نشده است؛ اما این آیه ی عام و دربردارنده ی هر خیر و معروفی نازل شده است. "فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ" [الزلزلة: 7- 8]، هر کس در نگهداری الاغها از روی طاعت عمل کند، ثواب آن را می بیند، و اگر گناهی کند عذاب آن را می بیند، و حکم این شامل همه اعمال می شود.

http://sunnah.global/hadeeth/prs/show/6611